

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 8 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. — Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12. — Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Slovenskim pravnikom.

Odkar imamo društveni zakon, napočila je nova doba združevanju na vsem širnem polju človeškega življenja. Združujejo se tovariši po poklicu, da z združenimi močmi dosežajo skupne jim smotre. Tudi pri Slovencih že ga ni poklica, ga ni stanu, da bi ne imel društva, menda jedino nevalevredno izjemo delal je pravniški stan. Temu se je tem bolj čuditi, čim večji je njegov pomen in čim bolj je poklican po svojem socijalnem stališču in svojih duševnih silah biti vodilni faktor pri raznovrstnih začetkih. Še bolj se je dalje temu čuditi, če se oziramo na potrebe, katere ima ravno slovenski pravniški stan.

Slovenci si hočemo svoje narodno življenje vsestranski razviti. Ustava zagotovila nam je mnogo pravic, pa ni še dolgo tega, da smo le akademsko deklamovali o teh pravicah ter da smo od različnih vlad zahtevali, da nam na primer izvrše § 19. tem. zak., ne da bi ponujali tudi sredstva, ki so v izvršenje potrebna. Doba takega platoničnega gojenja narodnih pravic je k sreči za nami, lotili smo se dela in pripravljamo sredstva, — pravice se nam bodo, reklo bi se skoro, same oživetile. Uvidivši torej potrebo pravniškega društva, določila so se mu pravila na shodu pravnikov dne 29. decembra p. l., katera so tudi že zadobila vladno potrjenje.

O tem, kaj bode pravniško društvo zasledovalo in kako delovalo, ni slovenskim pravnikom nič novega povedati. Vsak slovenski pravnik vé in čuti, česa nam je treba; vendar naj s kratkimi besedami naglašamo poglobitve naloge, katere bode društvu izvrševati.

Poleg splošnih in vsem društvom te vrste enakih nalog, poleg tega namreč, da bode društvo gojilo pravne in državne vede na najširši podlagi ter svojo pozornost obračalo tudi na stanovska vprašanja, imelo bode naše društvo celo vrsto predmetov, na katere bode raztezalo svoje delovanje.

Prva in poglobitvena naloga pa mu bode ukoreniniti in vzdrževati strokovni list.

Besede, ki so bile čitati v prvi številki „Slov. Pravnika“ iz leta 1888. spoznavajo se danes občno

za resnične. Dvakrat je že prenehal „Slov. Pravnika“! Prvemu prenehanju ni bilo krivo samo pomanjkanje gmotnih in duševnih sredstev, ampak tudi Slovincem nepovoljni politični odnosi. Prišla je bila, kakor za vsako drugo vrsto narodnega življenja, tako tudi za pravniško dobo, ki ni ugajala razvijanju narodnih teženj. Razlagov „Pravnik“ je zamrl in pretekla je cela vrsta let, dokler se je s požrtvovalnostjo gospod dr. Mosche lotil na novo naloge, izdajati pravniški list. Trajal je tri leta, tega pa neso zatrl ne politični odnosi, ne pomanjkanje gmotne, pač pa pomanjkanje duševne podpore.

Od te dobe je pa število slovenskih juristov narastlo. Po vedno dalje se razširjajočem slovenskem uradovanju postal je list še bolj potreben in če se mu posreči dati v pravniškem društvu trdno podlago, če mu bode društvo dovedlo vsestranske podpore iz vseh slovenskih pokrajin, potem ni dvombe, da se bode list ukoreninil in na čedalje širšo podlago postavljen, tem uspešneje deloval. V narodno zaslugo moramo dosedanjemu gosp. izdajatelju šteti, da je brezpogojno svoj list prepustil društvu in tako omogočil njegovo nepretrgano izdavanje.

Poleg izdavanja lista bode dalje jedna poglobitvena naloga dognati slovensko pravno terminologijo. Ne more se reči, da terminologije nemamo, toda virov terminologije nema vsakdo pri rokah in so mu deloma nepristopni. Terminologični izrazi raztreseni so v slovenskih zakonih. Ko je komu rabiti jeden ali drugi pravni izraz, večkrat zakona nema, iz katerega bi ga zajel.

Ne dá se pa tajiti, da termini za jeden in isti pravniški pojem neso vseskozi jednaki. Državni zakoni dobivajo pravne termine pri uredništvu državnega zakonika na Dunaji, — deželni pa v različnih pokrajinah, ki neso v nikaki zvezi. Ni torej čudo, da se večkrat ne ujemajo. Tej nepriliki bode moralo pravniško društvo s tem v okom priti, da dogotovi terminologijo.

Občna je mej Slovenci želja in potreba po slovenskem uradovanju, da pa je to mogoče, treba je najprej slovenskih zakonov. Vsakdo vé, kako na slabem smo v tem oziru. Kazenski zakonik

je pošel, državljanski je dobili le še v malo iztisih, nepristopni so trgovinski in meniški zakon, — občni sodni red pa menda še eksistiral nikdar ni v slovenskem jeziku, če abstrahiramo od poskusa nekega pravnika, priobčenega v „Pravniku“ l. 1883. Vlada tudi sama zahteva, da se slovenskemu ljudstvu slovensko uraduje, — ona bode torej previdela, da ji je skrbeti za to, da bodo juristom slovenski zakoni pristopni in poglobitveni činitelj, to potrebo justični upravi naglašati, bode pravniško društvo.

Odveč bi bilo pozornost obračati in podrobneje razkladati še daljne naloge pravniškega društva, ker je jasno, da bode imelo društvo zanimati se tudi za slovenske tiskovine, da se v dovršenem jeziku namenu prikladno in juristično pravilno priredé, — da bode dalje imelo besedo, ko se bode urejalo obseže notranjega uradnega jezika, kateri ne bode smel dalje segati, kakor kolikor je to potreba v občevanju domačih uradov z onimi po neslovenskih pokrajinah mej seboj in z višjimi instancami in kateremu bode treba predlagati meje, da bode kolikor mogoče malo zaviral slovensko uradovanje.

Konečno nam je še dostavljati, da bode društveni list prijavljati sodno medicino iz peresa strokovnjaka skušenega na tem polju. Dosedaj imamo Slovenci v tem oziru le Erjavčev „Somatologijo“, ki pa zdravniškim zvedencem za izvide in mnenja v kazenskih zadevah povsem ne zadostuje. S slovensko sodno medicino bodo polagoma izginili nemški izvidi iz slovenskih kazenskih spisov in bode to velika olajšava za kazenske razprave.

To bodo poglobitvene naloge novemu društvu in ker se njegova potreba čedalje bolj uvideva, je to tudi porok, da bode njegovo delovanje uspešno.

Člani društva morejo postati tudi nepravniki. Obračajmo se torej na slovenske pravnike in rodoljube v obče, da kar najširše vzbujajo zanimanje za novo društvo, da mu pristopajo sami in pridobivajo članov, da ono postane kos postavljeni si zadači. Posebno pa tudi prosimo in priporočamo, da slovenski pravniki svoje duševne sile posvetijo društvu listu ter ga s spisi in dopisovanjem pravnih slučajev zalagajo.

LISTEK.

Rodbinski spomini.

Ruski spisal G. P. Danilevski, prevel Vinko.

II.

Pradedova senca.

(Dalje.)

Še to leto odločil se je Jakob Jevstafič, ženi svoji pokazati to selo in dospel je tja, kakor je rečeno v njega dnevniku, 24. junija, o polnoči, ž njo, z Ivanuško in z učiteljem.

Bilo je v torek. V četrtek pohodil je z Ašenko polja, gozde in vse meje posestva, pokazal jej ravno nakošene stoge sena, njive novega žita in prekrasne pšenice, in jedva se je z obitelji svojo usedel k boršči z divjo raco in pirogu z jerebicami, prišel je gost Kalina Savič Uvakin.

Zvedevši, da sosed njegov ni prišel sam, marveč z ženo, katera je bila vrhu tega dvorna gospodičina takratne carevne, objavil se je ta pot osobni grenadir v polni starinski preobraženski uniformi, v zelenem kaftanu, s porteépejem za pasom, s kartušom, s šerpo preko ramen, z nazaj zavahanim ovratnikom, v triogelni šapki telesne straže, od moljev malo razjedeni, v nizkih čevljih in kamašah. Redke,

sive brke starčeve bile so pobarvane in navzgor zavibane, v roki pa je držal častniško palico — espanton.

Gospodarica, ki je bila v priprostem domačem oblačilu, a je imela navado, držati se v družbi običajev velikega sveta, odšla je ter se kmalu zopet javila pri mizi v beli krasni opravi s trakovi. Na lice ni pozabila prilepiti nekoliko krasotilnih prilepkov in ko jo je mož predstavil gostu, napravila je obredni poklon po vseh pravilih mode.

— Kje pa ste si dali narediti to oblačilo, matuška? — pričel je Uvakin po prvih pozdravih z dvorljivostjo bivšega gizdalina, snemaje si velike rokavice.

— Poslala sem k soprogi generala Heraskega v Harkov! — odgovorila je Ana Petrovna zarudevši se.

— To vam je znamenito mesto, ta vaš Harkov, ker so tam sedaj v navadi take mode. Koliko ste dali za zobee?

— Osem rubljev.

— Jako lepo delo, prav poda se vam. Posebno ti le festoni na životu in ti le bufiki na plečih.

— Hvala vam za uljudnost! pravi Jakob Jevstafič ter natoči gostu pijače.

Razgovor se je zasukal na gospodarstvo.

Uvakin je mej drugim omenil, da je v njegovem kraju dan na dan slabše. Pravil je šepetaje in oziraje se, da so tam, vspodbujani od zlih ljudij povsod pričeli bežati kmetje in da je pri njem samem minoli teden ušlo sedem najboljših podanikov. Tri izmed njih je sam ujel na nedeljskem trgu v Barvenkovi, uklenil jih, pripeljal nazaj ter dejal v temnico, štirji drugi pa so vendar izginili brez sledu.

— Škoda nepokornikov. Dobri delavci so bili. Jedina moja nadeja, draga gospodarica, je moj verni Vasilec! — pristavil je Uvakin: — vse moje imetje je v njegovih rokah. Sedaj-le, na primer, sem jaz odšel k vam, on pa je, to vem, spustil pse z verig ter bode hodil okrog dvorca, dokler se ne povrnem. . . . Kaj hočemo? Jaz sem vdovec, ženiti se, mislim, je prepozno, dasiravno je človeku samemu dolgočasno ter mi je vendar žal za moje imetje.

— Kaj bi se bali Kalina Savič? — vprašala je Ana Petrovna, katera je čitala enciklopediste, Holbacha in Dumarsaisa in ni rada poslušala tožb starih ljudij o novih časih: — vi ste, rekla bi, carstvo rešili, a sedaj ste nemirni in nezaupljivi.

— Prav nič nisem nezaupljiv, matuška! Toda, je li malo zlih ljudij? Farmasonov je čedalje več.

Slovenski narod je dokazal, da hoče obstati, in napreduje kljub mnogim neprilikam, — naj dokaže svojo sposobnost tudi na pravniskem polju in dokazal jo bode, če slovenski pravniki storijo svojo dolžnost. Da se to zgodi pod zastavo pravniskega društva, v to Bog pomozil!

„Slov. Pravnik.“

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 17. januarja.

Poljaki se vedno bolj naučajo za nemščino. „Czas“ z veseljem naglašja, da sta se **gališki** namestnik in ogerski učni minister izrekli za nemški jezik. Poljski list iz tega sklepa, da je temeljito znanje nemščine potrebno za inteligenco v vseh deželah naše države in da je velike kulturne važnosti. Proti temu, da bi se nemščina proglasila za državni jezik, se pa poljski list odločno izreka.

Največ pomislekov imajo Madjari proti § 14. vojnega zakona. Vsi opozicijski govorniki **ogerske** zbornice spodbijajo se ob ta paragraf, ker v njem vidijo kračenje ustave. V tem paragrafu manjka določila, da kontingent vojaških novincev, kakor ga določuje ta zakon, velja le za deset let. Ker ni te določbe, bi se veljava sedanjega zakona lahko raztegnila na več let, če bi se vlada lahko ne mogla sporazumeti z drugo državo polovico o novem vojnem zakonu. Vlada bi tudi posebno ne hitela z dogovarjanjem o novem vojnem zakonu, kajti mislila bi si, vsaj stari zakon še vedno velja. Nad tem paragrafom se pa ni spodbijala le skrajna opozicija, temveč tudi možje, ki veljajo za zmerne politike, kakor grof Aponyi in Horvath. Posebno pomenljivo je, da ima tudi slednji pomisleke, ker je že sam bil minister. Slišala se je pa tudi v zbornici želja, da bi Ogerska dobila svojo samostojno vojsko z madjarskim velenjem. Debatu v ogerske zbornice se jako razlikuje od debate v Dunajskem državnem zboru. Na Dunaji je šlo vse gladko, v Pešti je pa toliko ugovarjanja. Vidi se, da onostran Litve parlamentarizem drugače razumejo nego pri nas.

Vnanje države.

Rusija počasi preorganizuje in povečuje vojsko. S tem da se je osnovalo dvajset novih strelskih batalijonov, se je vojska pomnožila za 350 častnikov in blizu 20.000 vojakov. Sedaj pa nekda mislijo pomnožiti topništvo in konjištvo. Kakor se kaže, se Rusija vedno pripravlja za veliki boj, s katerim se bode reševalo orijentsko vprašanje.

V **Rumuniji** so pomislili vse kmete, kateri so bili zaprti zaradi lanskim kmetijskim izgredov. Sedanja vlada hoče z umnimi reformami pomiriti kmete ne pa s silo, kakor prejšnja. Pomiloščenje bode gotovo po vsej deželi napravilo najboljši utis.

Italijanska vlada je vendar iznašla predmet, ki ga bode obdala, da dobi nekaj milijonov za izredne vojaške potrebe. Obdala bodo železniške vozne listke. Ta davek bode precej velik, iznašal bode 20% voznine. Na ta način bode državna blagajna dobila vsako leto kacic 20 milijonov lir novih dohodkov.

Italija hotela je v **Turčiji** osnovati več šol. Veleposlanik italijanski je že zato storil svoje korake. Turška vlada je stvar hitro rešila. Dovolila je osnovo italijanskih šol, pa le s pogojem, da bodo podčinjene turškim državnim zakonom. Ta odločba je pa v Italiji vzbudila veliko nevoljo, kajti pod turškimi državnimi zakoni bi šole težko uspevale. To je pa tudi razlajenje Italije, kajti drugim dr-

žavam je turška vlada dovoljevala snovati šole, ne da bi bila stavila kake posebne pogoje.

Boulanger ima že zaradi tega precej upanja, da zmaga v Parizu, ker duhovščina močno agituje zanj. Duhovščina pa ima tudi v prestolnici **francoske** precej upliva, če tudi ne toliko, kakor po deželi. Take agitacije še Parizani niso imeli, nego je sedaj od dveh stranij. Po vseh zidovih nabiti so slednji dan novi plakati od obeh stranij polni raznih gromovitih fraz.

V državnem zboru **nemškem** je pri posvetovanju o potrebnih za vnanje zadeve bila se vnela debata o afriških zadevah. Richter in Bamberger sta grajala nemško kolonijalno politiko, očitala vladi, da ne stori ničesar, da se odpravi robstvo v Afriki, da Nemci upoštevajo v Afriko orožje in žganje. Bismarck je zagovarjal kolonijalno politiko in pri tem vedno trkal na svoj patriotizem ter se drgnil ob opozicijsko časopisje. Richter ga je dobro zavrnil, da naj kancelar le skrbi, da bodo oficijozni listi se dostojneje obnašali. Vidila se je pri tej priliki zopet prevzetnost in nestrpnost Bismarcka, ki nikakor ne more trpeti, da bi kdo kritikoval njegovo postopanje.

V **Belgiji** je izšla brošura, v kateri se razpravlja, kako naj se prestroji belgijska vojska. Ta knjiga je jako zanimiva zaradi tega, ker odločno obsoja postopanje sedanje vlade in zbornice večine, ki neče uvesti občne vojaške dolžnosti. S prva se je sodilo, da je knjigo spisal kralj sam, kar se je dementovalo. Sedaj se pa zatrjuje, da je kralj gotovo sodeloval. Pisatelj priporoča, da bi se belgijska vojska povečala na 150.000 mož, da bi bila vsaj toliko, kakor je bavarska ali rumunska. Napravili naj bi tudi mornarico, katera bi lahko tudi po tujih državah varovala belgijske podložnike. Za Kongo, katere dežele vladar je kralj belgijski, bi se naj Belgija bolj brigala. Če bode Belgija tako postopala, kakor je dosedaj, bode vsa trgovina ob Kongu prešla v tuje roke. Ta knjiga je zlasti poparila vladne kroge, katerim očita pomanjkanje domoljubja, ker le zato nečejo uvesti občne vojaške dolžnosti, da se ne bi zamerili pristašem svojim.

Dopisi.

Iz Ljubljane 17. januarja. [Izv. dopis.]

Učiteljska konferencija ljubljanske okolice vršila se je dne 16. t. m. po napovedanem dnevnem redu v najlepšem redu. Navzočni so bili vsi g. učitelji in gospodične učiteljice, izvzemši jednega učitelja, kateri je bil zaradi bolezni zadržan. Ob 9. uri otvoril zborovanje novoimenovani c. kr. okr. šolski nadzornik g. Ivan Tomšič (katerega je prej obče priljubljeni preblagorodni g. okr. glavar skupščini predstavil) zborovanje s toplimi besedami, poudarjajoč važnost učiteljskega stanu v obče ter priporočal vsem navzočnim strogo izvrševanje svojih dolžnostij v okviru šolskih zakonov, kolegijalnost in odkritosrčnost v občnem občevanju itd. V svojega namestnika si voli g. V. Levsteka, skupščina pa voli za zapisničarja Studenškega učitelja. — Druga točka dnevnega reda je odpadla. — O tretji točki: „Kako naj učitelj po svoje pripomore, da bi se učiteljski stan bolj spoštoval?“ sta veleznanimljivo poročala g. Fr. Lovšin in g. Avgust Pirc. Upamo, da gospoda svoja poročila priobčita v kakem učiteljskem listu, ker stvar je potrebna, da se večkrat temeljito prebere in kakor je gospod nadzornik priporočal, tudi v obče tako ravna. — O četrti točki: „Po kateri

metodi naj se učitelj ravna, da se učenci uče lepo in ročno pisati?“ poročali so trije poročevalci, kateri so bili pa v obče raznih mislij, da si v celoti jedini. Po bistvu in vsebini vprašanja je najbolje ugajalo poročilo učiteljice gospodičine Kr. Zadnikar, katera se je v poročilu toplo zavzela za metodo po taktiranju, poudarjajoč, da se tem potom najbolje namen v tej stroki doseže. Tudi tem poročilom želimo, da bi ne ostala v senci! — O peti točki: „O okrajni učiteljski knjižnici“ poročal je načelnik gosp. Fr. Govekar. Iz poročila smo zvedeli, da je knjižnici prirastlo od zadnje konferencije, to je od 18. julija l. l. do 16. januarja t. l. vsega skupaj 31 knjig, tako da knjižnica šteje sedaj poleg muzikalij, zemljevidov 837 komadov. Zgubile so se tri knjige, katere se imajo z novimi namestiti. Omisliti se imajo tudi neobhodno potrebne strokovne knjige za posamične stroke. V obče se na poročilu ni ničesar spremenilo in knjižnica ostane tudi v prihodnje naročena na vse, kakor dosedaj, — O šesti točki: „o oceni, oziroma vrednosti spisov in knjižic namenjenih za daljno naobraževanje slovenske mladine“ poročal je, kakor običajno isti g. poročevalec. Iz njegovega poročila smo zvedeli, da je sestavil „Imenik knjig, katere bi bile za nakup šolarskim knjižnicam priporočati“ ter g. oddal vsled sklepa zadnje učiteljske konference sl. c. kr. okrajnemu glavarstvu, kjer se avtografuje in po jeden istis, v katerem je 155 raznih knjig zaznamovanih pojedini šoli v porabo dopsilje. Temu dodal je in ocenil zopet deset novih knjižic in jih priporoča, jedno, „Pravljice“ od H. M. pa zaradi pomanjkanja moralne podlage in odgojilne moči je zavrgel za šolarske knjižnice.

Za zastopnika v c. kr. okrajni šolski svet za bodočo šestletno dobo bil je z večino glasov izvoljen zopet g. Fr. Govekar in v ožji volitvi g. Josip Gregorin. Posamični nasvet gosp. Ivana Borštnika, glede prošnje za povišanje učiteljskih plač, izroči se gg. zastopnikoma, katerima se pridružiti ima še isti, da sestavijo prošnjo o pravem času na sl. deželni zbor. Gosp. nadzornik na to zaključil zborovanje, zahvaljevaje se g. poročevalcem na njihovem trudu s trikratnim slavklicem na presvetlega cesarja, na kar navzoči zapoje cesarsko himno. — Pri obedu v gostilni g. Ferlinca, katerega so se z večine vsi gospodje in gospodične udeležili, govoril je prvo napitnico na presvetlega cesarja vsem navzočim prav iz srca g. Fr. Govekar. Gospod okrajni glavar napil je izbornemu učiteljstvu tega okraja, gospod nadzornik v imenu učiteljstva gospodu glavarju, gospod Gregorin gosp. nadzorniku itd. Vmes razlegali so se lepi moški zbori.

Iz Ljutomera 15. januarja. [Izv. dop.]

Iz raznih krajev vam dohajajo razna poročila, nekateri vam naznanjajo, da se je vršil v tem ali v onem društvu občni zbor, da so se volili v odbor za leto 1889. novi udje; drugi vam poročajo vsporedne plesov in veselice, ki se bodo vršile v letošnjem predpustu. Kaj se vam pa naznanja iz Ljutomera o tukajšnji čitalnici? Niti prvo, niti drugo! Vender pa odbor, voljen za leto 1889., ni držal rok križem. Udje Ljutomerske čitalnice in njeni prijatelji v trgu samem in iz okolice se bodo zbirali ob nedeljah k „zabavnim večerom“. Pri vsaki taki priliki bode dnevnemu redu glavna točka: Poučljivo, oziroma zabavno predavanje. Pred istim in po istem pa bode slišati ubrano petje naših vrlih pevcev iz Ljutomera in iz okolice.

Prvi tak zabavni večer se je vršil preteklo nedeljo dne 13. t. m. v kavarni gospoda Seršena. Tukajšnji velečastiti gospod dekan Iv. Skuhala je prednašal „Iz zgodovine Ljutomerskega okraja od leta 1810—1834“. Jako interesantno in poučljivo je bilo to prednašanje. Škoda samo, da je gosp. dekana dedeku, onemu, ki je zbiral in pisal te zgodovinske podatke, tako hitro — že leta 1835. — ugasnila luč življenja. Udeležba pri prvem zabavnem večeru je bila mnogobrojna, prostori pri gosp. Seršenu so bili natlačeni polni. Posebno veselo je bilo videti mnogo število posestnikov in kmetov iz Ljutomerske okolice, to tem bolj, ker je bilo slišati iz njih ust, da radi pribijajo k veselici, pri katerih vidijo Slovence, ki nosijo gosposko obleko, ki se pa kot gospodje ne sramujejo biti v društvu navadnega kmeta. — Tako je prav in tako tudi naj bo za naprej. Svoji k svojim v vsakem oziru!

Iz Knežaka dne 16. januarja. [Izv. dop.]

Dne 13. t. m. imelo je naše narodno bralno društvo svoj redni občni zbor. Predsednik otvoril zbor z naznanilom, da je za sklepčnost istega zadostno

Glejte, mogoče, da i sosed moj, Rndin... no, midva se že še zmeniva...

— Ah, kako ste vsi moški zlobni, kakor vidim! — pravi Ana Petrovna smehljaje se: samo prepirate in grozite se, to v istini ni lepo! Kako prijetno oi bilo, ko bi živeli v miru! In kje pa je tukaj pri nas kak farmason?

— Res je to, Kalina Savič! — pritrdi gospodar; pustite tega Rndina in povejte nam rajši, kaj je novega?

— Ko sem pred nekaj dnevi, — prične Uvakin: — sledil svojim ubežnikom, čital sem pri kapitan-ispravniku list „Peterburških vedomostij“, in tam jo bilo pisano, da je na Nevskem prospektu gizdavi huzar Volokitin povozil s sanmi neko žensko, in potem, da se pri nas zopet nekako k vojski pripravlja...

— Dovolj imamo že vojne, bodisi proti Pu-gačevu, bodi si za Dunavom! — zagodrnja Jakob Jevstafič: — dovolj so nas stale denarja! Čas je, da si oddahnemo...

— Še nekaj se bere v tem časniku, — na daljuje Uvakin: — Poroča se po Amsterdamskih vesteh, da se na dvoru francoskega kralja predstavljajo znamenite italijanske igre, posebno pastoral, in da se je njega veličanstvo zabaval na maskeradi.

— Kaj mi pripovedujete, Kalina Savič, o francoskem kralju in njegovih maskeradah! — seže mu Jakob Jevstafič nevshečno v govor ter zakašlja: — Vaši milostniki šuvalovi uveli so pri nas v modo to francosko glupost. Jaz, gospod moj, dopisujem s Trubeckimi... Ivanuška, daj mi pismo od Sergija katero smo vzeli s sabo.

— Kaj piše knez Sergij?

— Le poslušajte... „Pri njega jasnosti, bivšem hetmanu Razumovskem predstavljala se je znamenita komedija „La foire de Hizim“; tudi opere je dal in v njih so italijanske devojke in kastratje peli z godbo... To vam je višji hetman cele Ukrajine: kastrate poslušaj! Fej te bodi! Potem pa še hvalijo krasne rimske užitke! Da bi se kaj takega zgodilo pri nas v Ukrajini, v prostosti! Ni li tako, Kalina Savič?

Uvakin se je zamislil ter vzdihnil.

— Tukajšnji kraji, ponavljam vam, so lepi! — odgovoril je: — to niso prazne besede! Toda dragi moj, reči moram zopet, malo smo varni pred to druhaliho... globoko smo žaljeni, predno se tega zavemo!

„No, kdo neki tebe žali!“ mislil si je Jakob Jevstafič.

(Dalje prih.)

število udov navzočih; zahvaljuje se jim, da so se v tako obilnem številu zbora udeležili, kar priča, da vedo ceniti korist društva. V nadaljnjih izvrstnih svojih besedah poroča, da sije našemu bralnemu društvu boljša bodočnost, kajti pristopilo je zopet 15 novih udov, ako ostanejo vsi zvesti, zajamčen je društven obstanek za vedno. Toplo priporoča društvnikom, da naj marljivo zahajajo v bralno sobo, tu naj bode društvu ognjišče, kjer se neti ogenj ljubezni do naroda. Iz nadaljnjega poročila posneli smo, da je društvo bilo naročeno na 7 slovenskih časopisov — a 6 časopisov prepušča je čast. g. A. Ponikvar brezplačno, za kar se mu predsednik v imenu bralnega društva zahvaljuje. Tudi si je društvo pridobilo prelepo sliko pokojnega dr. Janeza Bleiweisa, katero je blagorodni gospod H. E. Schollmayer kn. nadlogar na Mašuni, društvu daroval, za kar se mu je odbor o svojem času pismeno zahvalil. — Gosp. V. Č. napravil je krasno izdelana društvena „pravila“ a predsednik gosp. L. F. F. jako lep društveni „imenik“. — Iz poročila blagajnikovega razvidno je, da je denarno stanje v jako ugodnih okolščinah, ker preostaja precejšnja svota v denarji. — Predsednik končal je svoj govor z besedami: Odbor preteklega leta zapušča svoje mesto s zavestjo, da je storil svojo dolžnost, z zavestjo, da je društvu uzidan temeljni kamen vsled obilnih zavednih društvnikov in dobrih denarnih razmer. Bodočemu odboru pa naj bo skrb na dani podlagi nadalje delovati za blagor in razcvit društva. — Zatem vršila se je volitev odbora, v katerega so bili sledeči gospodje večinoma prejšnji odborniki voljeni: Gg. L. Fettich-Frankheim predsednikom, A. Ponikvar podpredsednikom, J. Česnik tajnikom, A. Logar blagajnikom, A. Zenko knjižničarjem in A. Šircelj in A. Domicelj odbor-nikoma. —

V navedenem je dokazano, da Knežani v narodni zavednosti vidno napredujemo, zlasti z veseljem konstatujem, da se je jela naša mladina bolj zanimati za stvar, koja predstavlja naše narodno bralno društvo. Saj pa ravno to naj jim bode jez vsakovrstnim izgredom, vodi naj jih pa k domoljubnosti in narodni omiki. Gotovo pa bi se tem potom več doseglo, ko bi se še nekateri uplivnejši možje, katerim po njihovem mnenju bralno društvo „nič ne nese“, z boljším vzgledom za stvar brigali, nego se je to do sedaj godilo. Vedeti bi morali, da nam je „narodno bralno društvo“ toliko potrebno, kakor je obširnej občini potreba „župana“! Zatorej mislim, da bodo zlasti Knežani znali moje besede ceniti! —

Omenim naj še, da bode naše bralno društvo ob nedeljah in praznikih prirejalo zabavne večere in če bodo razmere količkej ugodne tudi prepustno veselico in sicer v spomin pokojnega našega rojaka Miroslava Vilharja. Da je v ta namen Zagorsko bralno društvo svoje storilo, nas prav veseli, veselilo nas bi pa še bolj, da je g. dopisnik iz Zagorja v 4 štev. „Edinosti“ v kateri prav po svojih nazorih Zagorsko veselico opisuje, omenil, da je pri isti tudi Knežko bralno društvo sodelovalo. Jednako delo — jednako hvalo, to smemo pač pričakovati. — Če je pa gosp. dopisnik pozabil, kaj smo se bili dogovorili, kako je stalo na dotičnih vabilih tiskano in ako je mej izvršujočim se programom časih zamižal — tega mu ne moremo zameriti, tudi nas ne bode motilo pri priložnosti skazati svoje dolžnosti, a g. dopisniku bi pa vender svetovali, da v prihodnje, „tako mižanje in molčanje“ opusti!

Iz Očeslave 14. januarja. (Ščavniško sadjarsko društvo.) Živio! Tudi lepa Ščavniška dolina si hoče postaviti trajni pomnik 40letnice našega presvetlega cesarja. A kje in kaj bode tisti pomnik? Na prijaznem griči Kreftovem v Očeslavcih celo oralo rodovitne zemlje obsegajoči vrt „Ščavniškega sadjarskega društva“.

Že pred koncem leta 1888. potrdila je visoka namestnija v Gradci društvena pravila in letos v nedeljo dne 27. januarja ob dveh popoldne volil se bode pod pošteno kmetisko streho g. Al. Krefta v Očeslavcih pravi odbor. Kdor je prijatelj samega sebe, kmeta in naroda slovenskega, vedel bo ceniti stan tega društva dandanes, ko nam zakleti ušivi sovražnik vinskih goric vedno bliže in bliže prihaja.

Bog nas varuj! Gorjé kmetovalcem, ako bi se trtna už tudi kedaj semkaj na rob Ščavniške doline priklatlja! Gorjé!

Slovenske gorice so kakor navlaš svet za sadje. Rodna tla, lepa lega, milo podnebje pač kaj

dobro uplivajo na razvoj zlahtnega sadja. Sam Dunaj se je že pohvalno izrazil o plemenitosti naših jabolk in hrušk. Zatorej možje, gospodarji, Slovenci Ščavničarji, ne čakajmo, da nam narase povodenj do grla, ne pozabimo skrbeti za srečo svojo in naših potomcev! Bornih 10 kr. pristopnine jedenkrat in vsako leto 20 kr. udnine premore vsak gospodar, a za to bo dobival pozneje požlahtnenih drevesc po znižani ceni. Podporniki plačajo 50 kr. na leto. — Gospod Al. Kreft prepusti vse oralo zemlje za vrt brezplačno, dokler bo društvo obstalo. Trikrat slava možu!

Nad 50 udov je že upisanih, vsi drugi gospodarji od Sv. Jurija na Ščavnici, Kapele, Negove, Sv. Petra pri Radgoni, Sv. Antona v Slov. goricah itd. so prijazno vabljeni na svidenje dne 27. t. m. na mnogobrojni pristop! Bog in sreča junaška!

Domače stvari.

— (Zoper ponemčevanje slovenskih šol) sklenila je tudi občina Št. Rupert v Laškem okraji potrebne korake ter je dotične uloge že odposlala na deželni šolski svet in naučno ministerstvo.

— (Z Dunaja) se nam piše: Gospodje: Josip Stritar, c. kr. profesor, Fran Šuklje, c. kr. profesor in državni poslanec, dr. Klement Seshun, dvorni in sodni odvetnik, Karol Schleifer, ravnatelj, vsi stanujoči na Dunaji, pristopili so podpornemu društvu za slovenske vseučilišnike na Dunaji kot podporniki. Srčna hvala vrlim dobrotnikom revnih slovenskih vseučilišnikov na Dunaji! Da bi jim nasledovali mnogi posnemovalci!

— (V Bodislavcih) umrl je na novega leta dan g. Filip Raič, oče pokojnega profesorja A. Raiča, v 82. letu dobe svoje po pet ur trajajoči bolezn. V miru počivaj!

— (Davorina Jenka petindvajsetletnica) se ne bode praznovala dne 21. t. m., ampak v nedeljo dne 20. t. m. (8. t. m. po starem stilu. Pevsko društvo „Davorje“ doposlalo nam je danes program koncertu, pri katerem bode poleg „Davorja“ sodelovalo tudi „Pančevačko srbsko-ckrveno pevačko društvo“ in „Žensko pevačko muzikalno društvo“ v Belemgradu. Na koncertu pevale se bodo same Jenkove skladbe po nastopnem vsp oredu: Srpska himna. — Uvertira „Milan“. — Govor. — „Što čutiš? — Strunam. — Čergo moja. — Dvori Davorovi. — Mlada Jelka. — Zora. — Uvertira „Srpkinja“. — Naprej zastava Slave!“ Mej pevskimi točkami igra vojaška godba naslednje skladbe: Kraljevo oro. Šumadinka. Hercegovka. Zaplet. Kadril. Zaječarka. Kraljevič. Kolo. Boranka. Davorjanka. Banačanka. Prkos (5 slika iz srpskog venca). Djurdjevka. Srba. Dalmatinka. Makedonka. Jagodinka. — Koncert prične ob 8. uri zvečer. Upamo, da se bodo na ta dan na mnogih krajih spominjali našega v Belemgradu živečega rojaka.

— (Podpiralna zaloga slovenskih vseučilišnikov v Gradci) izdala je o svojem delovanju in stanju osmo poročilo. Premoženje pomnožilo se je s 6700 gld. na 7200 gld. nominalne vrednosti. Dohodkov bilo je 1175 gld. 91 kr., troškov pa 1036 gld. 68 kr. in je v gotovini ostalo 139 gld. 23 kr. Na 86 prošenj dovolilo se je 607 gld. podpore. Predsednik in blagajnik je gosp. dr. Gregor Krek, vseučilišni profesor; predsednikov namestnik vseučilišni profesor gosp. dr. H. J. Biderman; tajnik gosp. Bogomil Krek; odbor-niki gg.: Josip Kotnik, Peter Defranceschi, Anton Šifrer, Filip Gorup, Dragotin Presker. V predgovoru zahvaljuje se odbor vsem dobrotnikom, proseč je, da bi še dalje ostali mu zvesti, potem pravi: Akoprem pa nas dosednji uspehi osrečujejo in osrečujejo, vender nas tudi nekaj teži že več let in mora jedenkrat na dan. Društvo je do zdaj že razdelilo nad 5000 gld. mej uboge in podpore vredne naše vseučilišnike in podpore uživalo je nad 150 dijakov, ali razen vse časti in hvale vredne petorice mej njimi ni vsem drugim niti jedenkrat prišlo na misel, da bi se s kakim bodisi še tako skromnim darom spomnili zavoda, ki jim je svoje dni drage volje delil podpore, kolikeršne je le zmogel. In vender je mej njimi lepo število odvetnikov, beležnikov, profesorjev, zdravnikov ter upravnih in sod-nijskih uradnikov, katerim bi vsaj z večine kakova drobna vsotica ne hodila pretrdo, vzlasti ako tudi pomislijo, da bode koristila zgolj mladim njihovim sorojakom, ki so pomoči prav tako ali morda še

bolj potrebni, kakor so je nekdaj bili oni sami. Gospôda častita! pokažite dejanski, da mej Slovenci hvaležnost ni prazen zvok in postanite iz nekdanjih podpirancev sedanjimi podporniki našega društva. Tudi najmanjši dar vsprejet bode hvaležno ter ob jednom tudi z zadoščenjem in radostjo, kajti porok nam bode, da je prijazna naša beseda našla pri-jazen odziv.

— (Načelnistvo Ciril-Methodove pod-družnice v Litiji) vabi svoje p. n. gg. člane k rednemu občnemu zboru, ki se bode vršil v nedeljo dne 27. januarja t. l. ob 4. uri popoldne v gostilni g. Oblaka. Vspored: 1. Ogovor predsednikov. 2. Poročilo tajnikovo. 3. Poročilo blagajnikovo. 4. Volitev novega načelnistva. 5. Posamezni nasveti. 6. Vsprejem novih udov. 7. Prosta zabava, pri ka-terej iz prijaznosti sodeluje slavno pevsko društvo Litijsko. Ker se ne bodo pošiljala vabila posamez-nikom, prosi se, da se izvolé p. n. gg. društvniki polnoštevilno udeležiti tega zborovanja.

— (Iz Kozobrada) se nam piše dne 16. t. m.: Kozavih bolnikov je v Št. Lambertu in na Sv. Gori več kot osemdeset. Žal da ni lahko ljudi prepričati, da je bolezen nalezljiva. Da nahajajo se celo mej izobraženci, ki se ponašajo s tem, kako si upajo k bolnikom. Od tod izvira, da hodijo ljudje k bolnikom v „vas“, bolezen pa se širi mej otroci, mladeniči in staruhami, kakor le možno razkošno. V nekej vasi je 35 ljudi, mej njimi 18 bolnikov. Sploh redka hiša z jednim bolnikom.

— (Na Savi) 16. januarja: Prošlo soboto po noči prišlo je vasovat v Cirkovše osem Vačanov, katere so napali trije domači fantini. Konec temu pretepu bil je žalosten. Jeden Vačanov dobil je s kolom preko glave, da je vsled tega umrl prihodnji dan ob 10. uri zjutraj. Pa tudi jeden napastnikov je zelo poškodovan in kar črn samih udarcev. Oba nesrečneža nesta bila dosti prida, — pobojnika, ki sta že oba sedela radi tepežev. Žalostno sloví zbog tega osobito Gorenji Log in Vače z okolico; pogosto se čuje o tepežih in napadih. Najstrože se mora obsojati ta skrajna surovost! Človek mora istinito milovati, da so se odpravile palice, ki bi pokorile tako neotesano druhal!

— (Od Sv. Križa pri Litiji.) Ces. kr. poštno ravnateljstvo v Trstu dovolilo je od 1. ja-nuarja t. l. vsakdanjo poštno zvezo iz Sv. Križa v Litijo.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Ormuž 16. januarja. Most čez Dravo, ki spaja Štajersko s Hrvatsko, odprl se je danes splošnemu prometu.

Berolin 16. januarja. Iz Zanzibara se javlja: Ustaši napali so dne 13. t. m. misijonsko postajo pri Tibu, umorili dva brata in jedno sestro, tri brate in jedno sestro pa ujeli. Jeden bratov je ubežal.

Gradec 17. januarja. Akademsko društvo „Triglav“ imenovalo gospoda J. Gorupa častnim članom.

Peterburg 17. januarja. Kakor javlja „Grazdanin“, podelil je nemški cesar svojemu ruskemu pešpolku na zastavo posebne trakove, katere bode Villaume slovesno izročil. Rečeni list vidi v tem jamstvo za prijateljske razmere mej obema vojskama.

Moskva 17. januarja. Dolgoruki vrnil se je včeraj v Teheran nazaj.

Carigrad 17. januarja. Bolgarska oblastva delajo potovalcem iz Turčije sitnosti zaradi potnih listov. Včeraj se je moralo več potovalcev vrniti.

Razne vesti.

* (Zima) Po severnih krajih na Tirolskem imajo sedaj najlepše in čudovito toplo vreme, tako da vnovi kosé seno; na jugu pa vlada huda zima. Zlasti v Bocenskem, Meranskem in Tridentinskem okraji leži visoko nakopičen sneg in zdatno ovira promet sosebno po kmetih. V Tridentu palo je nedavno toliko snega, da so poleg mestnih delavcev tudi tamošnji ognjegasci morali po mestu sneg ki-dati. — Še huje godi se ljudem po Galiciji, ker so sneg in snežni meteži popolnem ustavili prevažanje blaga po železnicah. Osobni vlaki pak vozijo ne-redno in sila teško.

* (Ciklon v Severnej Ameriki). V vzhodnem delu Severne Amerike, razgrajali so predzadnjo sredo, kakor smo že poročali, silni vi-harji s strašno silo in napravili veliko škodo. Predno se je bil začel vihar, se je bilo nakrat vreme spre-

menilo. Od Božiča bilo je v vzhodnem delu Severne Amerike gorko vreme. Nakrat je pa v sredo začela pibati mrzla sapa z zapada. Nagli spremembi temperature sledile so grozne zračne prekucije. V Michiganu in Wisconsinu je začelo strašno mesti Okrog Novega Jorka bila je strašna nevihta s treskanjem. V Brocklinu je strela udarila v plinohram, ki se je s strašnim pokom razletel. Mej strašno zmešnjavo, ki je bila nastala vsled tega razleta, je vihar uničil vojašnico. Na Niagari je podrl most. Nekateri stebri še stojijo, in glavne verige so še ostale, a most je v vodi. Po vsej deželi je bil železniški promet ustavljen in brzojavne žice potrgane. Največ škode je napravil vihar v Pensilvaniji. Tu se je vihar pomikal v strašnih vrtincih dalje od zapada proti vzhodu. Opoludne je razgrajal v Pittsburgu, v šestih urah je pa že bil v Readingu, ki je oddaljen 200 angleških milj, ki je na vzhodu skoro v istej širjavi. Srednja pot viharjeva je bila 200 čevljev široka in kar je bilo na tem prostoru, vse je uničeno. V Pittsburgu podrl je hišo, katero so zidali: 15 osov mrtvih, 40 ranjenih. Vihar je na potu svojem podiral cerkve in hiše in celo male vasi odnesel, da ni več o njih sledu. V Readingu je podrl svilopredilnico, v kateri je delalo 200 ljudi, kakor bi pihnil. Le malo delavcev je ušlo. 80 so jih že izvlekli, skoro vsi ostali so pa mrtvi še pod razvalinami. Železnična skladišča je podrl in iz razvalin se je pokazal ogenj, ki je nadaljeval uničevanje. 4 ljudje so pri tem zgubili življenje. V Sunburgu, Harrisburgu, Williamsportu je vihar ravno tako razsajal. Od tod pa še ni natančnejših poročil, ker je brzojav razrušen. Po teh krajih dosedaj viharji neso bili navadni, zlasti v decembru in januarju ne, zato je tem čudneje, da so letos napravili toliko škode. Kodar so viharji navadni, imajo ljudje navado trdneje zidati, v Pensilvaniji pa za tako zares strašno prirodno prikazen neso bili pripravljeni, ker so prvičkrat imeli tako silen vihar.

* (Poskušen samomor.) V Urfahru poginjal si je 14. t. m. Šahinger, umirovljen stotnik 14. pešpolka, s samokresom dve krogli v glavo in leži sedaj teško ranjen na smrtni postelji. Kaj je bilo povod samomoru ni znano.

* (Tudi ameriški dvoboj.) Način, kako sta dva Velikovaradinska trgovska pomočnika rešila ameriški dvoboj, je priporočati najširšim krogom v posnemo. V neke gostilni sta se hudo sprla ter se obsipala z vsemi mogočimi psovskami, samo „milostljivi gospod“ ni noben drugega nazivljaj. Žaljeno čast imel je oprati ameriški dvoboj. Sekundanta sta prinesla belo in črno kroglo. Oni, ki je vzdignil črno kroglo, ni smel tri mesece piti vina. S takimi dvoboji bi bil drug svet gotovo zadovoljen, samo krčmarji začeli bi morda proti njim kako agitacijo.

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji
za vse leto gl. 4.60; za pol leta
gl. 2.30; za četrt leta gl. 1.15.

Tujci:

14. januarja.

Pri **Slonu**: Humel z Dunaja. — Schik iz Brna. — Goldberg, Rafael, Adler z Dunaja. — Burghard iz Vidna. — Smolka iz Prage.

Pri **Malič**: Pittel iz Jesan. — Stäger, Blau, Glas, Weis, Kellerman, Singar, Silberstein, Felle z Dunaja. — Fober iz Gorice. — Hočevar iz Rakeka. — Belgreder, Klein z Dunaja.

Pri **južnem kolodvoru**: Kristof iz Planine. — Gartner od Sv. Križa.

Pri **avstrijskem cesarju**: Česark iz Beljaka. — Majcen iz Mokronoga.

Pri **bavarskem dvoru**: Perz iz Kočevja. — Uršič iz Podrage.

Umrli so v Ljubljani:

14. januarja: Viljelmína pl. Gapp, uradnikova vdova, 60 let, Stari trg št. 20, za otrpjenjem srca.

16. januarja: Fran Toman, umirovljeni pristav, 65 let, Florjanske ulice št. 1, za tumorjem v možganih. — Karol Puchar, poslovođa, 75 let, Florjanske ulice št. 27, za srčno hibo.

V deželnej bolnici:

14. januarja: Miha Novak, delavec, 34 let, za vnetjem hrbtnega meža.

Tržne cene v Ljubljani

dne 17. januarja t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	6.34	Špeh povojen, kgr.	70
Rež,	4.49	Surovo maslo,	90
Jčmen,	4.37	Jajce, jedno,	25
Oves,	3.09	Mleko, liter	7
Ajda,	4.32	Goveje meso, kgr.	54
Proso,	4.83	Teleče	48
Koruz,	5	Svinjsko	48
Krompir,	2.23	Koštrunovo	32
Leča,	12	Pišanec	40
Grah,	13	Golob	20
Fižol,	11	Seno, 100 kilo	250
Maslo,	1	Slama,	232
Mast,	70	Drva trda, 4 metr.	60
Špeh frišen	54	„ mehka, 4	425

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
19. jan.	7. zjutraj	738.2 mm.	-2.0° C	sl. svz.	obl.	100 mm.
	2. popol.	737.6 mm.	1.0° C	sl. svz.	obl.	snega.
	9. zvečer	739.0 mm.	0.8° C	sl. svz.	obl.	

Srednja temperatura - 0.1°, za 2.2° nad normalom.

Dunajska borza

dne 17. januarja t. l.

(Izvirno telegrafsko poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	82.45	82.45
Srebrna renta	83.10	83.15
Zlata renta	111.65	111.75
5% marcna renta	97.95	97.90
Akcije narodne banke	883.—	883.—
Kreditne akcije	311.90	310.70
London	120.65	120.70
Srebro	—	—
Napol.	9.53 1/2	9.53 1/2
C. kr. cekini	5.68	5.68
Nemške marke	59.12 1/2	59.12 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	135 gld.
Državne srečke iz l. 1864	100	175
Ogerska zlata renta 4%	101	35
Ogerska papirna renta 5%	93	70
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	104	75
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	121
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	122	—
Kreditne srečke	100 gld.	183
Radolfove srečke	10	21
Akcije anglo-avstr. banke	120	127
Tramway-društ. velj. 170 gld. a v.	—	—

Pri c. kr. poštnem in brzojavnem uradu v Velikih Laščah

vsprejme se takoj

poštna in brzojavna upraviteljica.

Plača po dogovoru.

(34—1)

Akcijsko društvo, ki je že dolgo na dobrem glasu, ki se bavi z zavarovanjem proti ognju, za življenje, proti toči, prevažanju in nezgodam,

išče dobrih

okrajnih agentov

za Gorenjsko in Dolenjsko.

(29—3)

Ponudbe pod „Akcijsko društvo“ pošiljajo naj se upravitelstvu „Slovenskega Naroda“.

Izvlaček olja za sluh

c. kr. sek. zdravnika dr. Schipek-a, ki ga priznavajo mnoge avtoritete že mnogo let radi ugodnega učinka, ker ozdravi vsako neprirojeno gluhost, naglušnost, šumenje po ušesih in vsako bolezen ušes. Z nakazilom, kako rabiti, velja 1 gld. 50 kr. in se dobiva v glavni zalogi Frana Giacomelli-ja, Wien, Fünfhaus, Stadiongasse 1. (781—10)

Stem vsakatega prosim, da naj ne posodi niti denarja niti denarne vrednosti na moje ime članom rodbine moje, kajti za rodbino mojo ne bodem plačeval nikacih dolgov več.

Dr. Karol Kail,

c. kr. višji štabni zdravnik v p.

(33—2)

Št. 128.

(31—2)

Razpis

službe paznika I. razreda, eventualno službe paznika II. razreda v prisilni delavnici v Ljubljani.

V deželni prisilni delavnici v Ljubljani se bode oddala služba paznika I. razreda z letno plačo 360 gld., z aktivitetno doklado letnih 48 gld., s stanovanjem v delavnici, s službeno obleko, z 1 1/2 funtom kruha na dan in deputatom za kurjavo in svečavo ali brez tega; eventualno služba paznika II. razreda z letno plačo 300 gld., z aktivitetno doklado letnih 36 gld., s stanovanjem v delavnici, s službeno obleko in 1 1/2 funta kruha na dan.

Prošnjiki za te službe naj izročé svoje prošnje z dokazili starosti, stanu, trdnega zdravja in krepke postave, neomadeževanega življenja — prilično tudi znanja kakega rokodelstva — in popolne zmožnosti slovenskega in nemškega jezika (zmožnost laškega jezika daje prednost) in z dostavkom, ali so z uradniki ali služabniki prisilne delavnice v rodu ali svaštvu,

do 4. februarja l. 1889.

in sicer kdor more osobno upravitelstvu deželne prisilne delavnice.

Od deželnega odbora kranjskega, v Ljubljani, dne 8. januarja 1889.

== Najnovejše leposlovno delo! ==
NARODNA KNJIŽNICA.
I. ZVEZEK.
POBRATIMI.
Roman. — Spisal dr. J. Vošnjak.
Elegantno vezan 1 gld. 20 kr.
Dobiva se v „NARODNI TISKARNI“ v Ljubljani in v drugih knjigarnah.

V „Národní Tiskarni“ v Ljubljani

so izšle in se dobivajo po znižani ceni sledeče knjige:

Otci in sinovi.

Roman. Ruski spisal J. S. Turgenjev. Preložil Ivan Gornik. Mala 8°, 357 strani. Cena 50 kr., po pošti 55 kr.

Undina.

Spisal André Theuriet, poslovenil Vinko. — Ml. 8°, 143 strani. Cena 20 kr., po pošti 25 kr.

Vilénski brodník.

Spisal Emile Souvestre, prevel Muhoder. — Ml. 8°, 82 strani. Cena 15 kr., po pošti 17 kr.

Dnevnik.

Spisal Ludovik Halévy, poslovenil Vinko. — Ml. 8°, 95 strani. Cena 15 kr., po pošti 17 kr.

Za dragocenim korenóm.

Povest iz življenja kitajskih pogozdnikov. Spisal A. J. Maksimov. Poslovenil J. P. Ml. 8°, 141 strani. Stane 20 kr., po pošti 25 kr.

Pariz v Ameriki.

Roman. Francoski spisal René Lefebvre. Poslovenil * * *. Stat nominis umbra. Ml. 8°, 535 strani. Stane 50 kr., po pošti 55 kr.

Trije javni govori.

Tri dni v starem Rimu. Govoril prof. Fr. Wiesthaler. — Ženstvo v slovenski národní pesni. Govoril dr. Ivan Tavčar. — Jeanne d'Arc, devica orleanska. Govoril prof. Fr. Šuklje. Ml. 8°, 134 strani. Cena 20 kr., po pošti 25 kr.

Ukrajinske dume.

Češki spisal E. Jeltnek. Poslovenil Podvidorski. Mala 8°, 84 strani. Cena 15 kr., po pošti 20 kr.

Ivan Zbogor.

Zgodovinski roman. Spisal Charles Nodier, poslovenil J. Kržišnik. — Ml. 8°, 198 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Junak našega časa.

Roman. Spisal M. Lermontov, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 264 strani. Cena 40 kr., po pošti 45 kr.

Selski župnik.

Roman. Spisal L. Halévy, poslovenil Vinko. — Ml. 8°, 203 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Knez Serebrjani.

Roman. Spisal grof A. K. Tolstoj, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 609 strani. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

Nov.

Roman. Spisal Turgenjev, poslovenil M. Mátlovrh. — Ml. 8°, 32 pól. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

Dubrovski.

Povest. Spisal A. S. Puškin, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 122 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Časnikarstvo in naši časniki.

Spisal * * *. Stat nominis umbra. Ml. 8°, 19 pól. Cena 20 kr., po pošti 25 kr.